

Pavol Janík

Narodil sa 15. októbra 1956 v Bratislave v rodine technického inžiniera. Roku 1976 zmaturoval na Gymnáziu na Metodovej ulici v Bratislave. V rokoch 1976-1981 študoval filmovú a televíznu dramaturgiu a scenáristiku na Vysoké škole múzických umení v Bratislave. Popri vysokoškolskom štúdiu bol dva roky režisérom Československého rozhlasu v Bratislave, potom rok dramaturgom Slovenského filmu. V rokoch 1983-1987 bol pracovníkom ministerstva kultúry, kde pôsobil na úseku riadenia slovenskej kinematografie, v rokoch 1987-1989 bol tajomníkom Zväzu slovenských dramatických umelcov a v rokoch 1989-1990 redaktorom kultúrnej rubriky denníka Pravda. Potom bol dva roky v slobodnom povolaní a venoval sa literárnej tvorbe. V rokoch 1992-1993 bol vedúcim redakcie oddelenia kultúry denníka Koridor. Od roku 1993 bol copywriterom a neskôr kreatívnym riaditeľom medzinárodnej reklamnej agentúry GGK, od roku 1997 je kreatívnym riaditeľom reklamnej agentúry Donar.

Prvé verše publikoval v literárnych časopisoch, rozhlase, televízii a vo viacerých zborníkoch. Debutoval básnickou zbierkou *Nezaručené správy* (1981). Predstavil sa v nej ako básnik civilného tónu a spontánneho básnického výrazu. Aj v druhej básnickej zbierke *Zrkadlo na konci leta* (1984) stavil na civilný tón. Je to lyrika zdanlivo drobných postrehov a zážitkov z každodenného života, ktorá však vďaka irónii a sebaíronii i ozvláštnujúcemu humoru má výrazný kritický podtón. Tejto polohe zostal verný aj v zbierke *Do videnia v množnom čísle* (1985), no obohatil ju o fenomén jazykových hier, ktoré majú miestami charakter lyrických aforizmov. Túto poetiku rozvíja aj v zbierke *Hurá, horí!* (1991). Irónia mu v nej vychádza ako jediný spôsob, ktorý nám umožňuje dôstojne žiť a prežiť. Jeho básnický výraz sa stáva strohým, miestami až gnómickým a aforistickým. Preto je celkom zákonitý, že ďalšia kniha *Dobrá zrada nad zlato* (1996) už nie je zbierkou lyriky, ale zbierkou aforizmov, zakladajúcich sa na myšlienkovom a významovom posune v rámci jazykovej hry. V básnickej zbierke *Niekoľko ako boh* (1998) rozvíja nevšednú slovesnú virtuozitu vo viacerých kompozičných polohách a emocionálnych tóninách.

Okrem uvedených kníh je aj autorom monografie *Vladimír Bahna* (1986) o významnom slovenskom filmovom režisérovi. Spoločne s manželkou Oľgou napísal rozhlasovú hru *Tuctová komédia* (1986) i jej rovnomenný televízny prepis (1987), samostatne rozhlasovú hru *Škrupinový zámok* (1988) a divadelnú hru *Súkromný striptíz* (1993), ktorá bola uvedená i v televíznej úprave (1997) a ktorej epický predobraz vyšiel v zborníku mladých autorov *Na večeru budú štvorlístky* (1984). Knižne vydal aj veselú tragédiu *Maturitný oblek* (1994), ktorá bola v tom istom roku publikovaná i v rozhlasovej podobe. Vystupuje aj ako kultúrny a politický publicista. Z inonárodných literatúr pripravil výbery z poézie nikaragujského básnika L. Rugamu, litovského básnika M.

Marcinkevičusa a gréckeho básnika K. Kavafisa.

august 1998